

Podstawa programowa

język obcy nowożytny nauczany jako drugi - III.2.0., etap III, rok szkolny, od którego obowiązuje: 2024 / 2025, oficjalna

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 stycznia 2018 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia ze zmianami z dnia 28 czerwca 2024 r.

Cele kształcenia - wymagania ogólne:

I. Znajomość środków językowych.

Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych i fonetycznych), umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie tematów wskazanych w wymaganiach szczegółowych.

II. Rozumienie wypowiedzi.

Uczeń rozumie proste wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka, a także proste wypowiedzi pisemne, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

III. Tworzenie wypowiedzi.

Uczeń samodzielnie tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne i pisemne, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

IV. Reagowanie na wypowiedzi.

Uczeń uczestniczy w rozmowie i w typowych sytuacjach reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub pisemnie w formie prostego tekstu, w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

V. Przetwarzanie wypowiedzi.

Uczeń zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w zakresie opisanym w wymaganiach szczegółowych.

Zalecane warunki i sposób realizacji:

Skuteczne porozumiewanie się w języku obcym nowożytnym - zarówno w mowie, jak i w piśmie - stanowi nadrzędny cel kształcenia językowego na wszystkich etapach edukacyjnych wyodrębnionych w podstawie programowej w zakresie przedmiotu język obcy nowożytny. Tak zarysowany cel sprawia, że język obcy powinien być przede wszystkim traktowany jako narzędzie umożliwiający uczniowi osiągnięcie różnych, właściwych dla danej sytuacji i motywacji celów komunikacyjnych. Założenie to nie wyklucza jednoczesnego dążenia do osiągania przez ucznia coraz wyższego stopnia poprawności językowej, choć z pewnością, zwłaszcza na początkowych etapach procesu kształcenia językowego, będzie to poprawność w zakresie kilku, kilkunastu najprostszych struktur.

Rozwijanie kompetencji w zakresie języka obcego nowożytnego należy z założenia traktować jako proces wieloletni, naznaczony nierównomiernym rozwojem w zakresie poszczególnych umiejętności, zależny od warunków, w których kształcenie to się odbywa. Zadaniem szkoły jest zapewnienie takich warunków, w których godziny przeznaczone na kształcenie językowe zostaną wykorzystane w sposób optymalny, zarówno dla języka nauczanego jako pierwszy (wiodący), jak i dla języka nauczanego jako drugi.

W kształceniu językowym na III etapie edukacyjnym niezbędne jest:

1) zapewnienie przez szkołę zajęć z języka obcego nowożytnego, którego uczeń uczył się w szkole podstawowej, szczególnie w przypadku języka obcego nowożytnego nauczanego jako pierwszy. Zmiana języka nauczanego jako pierwszy w szkole podstawowej na inny język obcy nowożytny nauczany jako pierwszy w liceum ogólnokształcącym i technikum jest możliwa m.in.:

a) w przypadku oddziałów lub szkół dwujęzycznych, w których język nauczany jako drugi w szkole podstawowej może stać się językiem nauczonym jako pierwszy w

liceum ogólnokształcącym i technikum,

b) w przypadku gdy konieczność kontynuacji nauczania danego języka obcego nowożytnego jako pierwszego wiązałaby się z ograniczeniem możliwości wyboru

liceum ogólnokształcącego i technikum,

c) w przypadku klas wstępnych przygotowujących uczniów do kontynuowania nauki w oddziałach dwujęzycznych. Decydując się w liceum ogólnokształcącym i technikum na zmianę

języka nauczanego jako pierwszy, należy mieć świadomość, że wyłącznie wariant III.1.P zapewnia przygotowanie ucznia do przystąpienia do egzaminu maturalnego na poziomie podstawowym

2) zapewnienie przez szkołę kształcenia uczniów w grupach o zbliżonym poziomie biegłości w zakresie języka obcego nowożytnego. Realizacja tego wymagania może wiązać się z podziałem klasy na grupy bądź stworzeniem grup językowych międzyoddziałowych, również - jeżeli to możliwe - w przypadku przedmiotów nauczanych dwujęzycznie

3) w przypadku uczniów technikum - wzbogacanie treści kształcenia o aspekty nawiązujące do zakresu tematycznego związanego z wybranymi efektami kształcenia określonymi w podstawie programowej kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego, np. bezpieczeństwo i higiena pracy, kompetencje personalne i społeczne. Kształcenie w zakresie języka obcego nowożytnego ukierunkowanego zawodowo (JOZ w podstawie programowej kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego) musi odbywać się w ramach języka obcego nowożytnego nauczanego jako przedmiot obowiązkowy w technikum (jednego z dwóch języków obcych nowożytnych nauczanych w technikum)

4) prowadzenie zajęć z języka obcego nowożytnego w odpowiednio wyposażonej sali, z dostępem do słowników, pomocy wizualnych, odtwarzacza płyt CD / plików dźwiękowych, komputera ze stałym łączem internetowym, umożliwiającej przeprowadzanie ćwiczeń językowych w parach i grupach

5) używanie języka obcego nowożytnego nie tylko jako treści swoistej dla przedmiotu nauczania, ale również jako języka komunikacji podczas zajęć w różnych rodzajach interakcji, tj. zarówno nauczyciel - uczeń, jak i uczeń - uczeń

6) tworzenie i wykorzystywanie takich zadań językowych, które będą stanowiły ilustrację przydatności języka obcego nowożytnego do realizacji własnych celów komunikacyjnych ucznia, spójnych z jego potrzebami poznawczymi, emocjonalnymi oraz społecznymi, oraz stwarzanie sytuacji edukacyjnych sprzyjających poznawaniu i rozwijaniu przez uczniów własnych zainteresowań oraz pasji. Wszystkie te działania powinny docelowo służyć rozwijaniu u uczniów świadomości znaczenia języków obcych w różnych dziedzinach życia społecznego, w tym w pracy, również w odniesieniu do własnej ścieżki kariery zawodowej

7) wykorzystywanie autentycznych materiałów źródłowych (zdjęć, filmów, nagrań audio, tekstów), w tym z użyciem narzędzi związanych z technologiami informacyjno--komunikacyjnymi, takich, jak np. tablice interaktywne z oprogramowaniem, urządzenia mobilne

8) przeprowadzanie na bieżąco nieformalnej i formalnej diagnozy oraz systematyczne przekazywanie uczniowi i jego rodzicom - w sposób zrozumiały i czytelny dla odbiorcy - informacji zwrotnej na temat poziomu osiągnięć/postępów ucznia w zakresie poszczególnych umiejętności językowych

9) zachęcanie uczniów do samooceny własnej pracy i stosowania różnych technik służących uczeniu się. Realizacja tego zalecenia stanowi szczególne zadanie nauczycieli i szkoły. Nauczyciele powinni zachęcać uczniów do pracy własnej z wykorzystaniem filmów, zasobów Internetu, książek (np. uproszczonych lektur), komunikatorów i mediów społecznościowych w odpowiednim zakresie i stosownie do wieku uczniów. W szkole powinny być organizowane wydarzenia związane z językami obcymi, np. konkursy, wystawy, seanse filmowe, spotkania czytelnicze, dni języków obcych, zajęcia teatralne, udział w programach europejskich typu eTwinning, umożliwiające uczniom kontakt z rodzimymi użytkownikami języka oraz innymi użytkownikami nauczanego języka

10) wykorzystanie zajęć z języka obcego nowożytnego do rozwijania wrażliwości międzykulturowej oraz kształtowania postawy ciekawości, tolerancji i otwartości wobec innych kultur, niekoniecznie tylko tych związanych z nauczaniem językiem, np. poprzez zachęcanie uczniów do refleksji nad zjawiskami typowymi dla kultur innych niż własna, stosowanie odniesień do kultury, tradycji i historii kraju pochodzenia uczniów oraz tworzenie sytuacji komunikacyjnych umożliwiających uczniom rozwijanie umiejętności interkulturowych.

Kształcenie w zakresie języka obcego nowożytnego nie odbywa się w edukacyjnej próżni - powinno ono wspierać kształcenie w zakresie pozostałych przedmiotów oraz umiejętności ogólnych i być przez nie wspierane. Należy mieć świadomość, że wiele technik stosowanych podczas zajęć z języka obcego nowożytnego, np. planowanie i analizowanie zasobu środków i umiejętności językowych posiadanych i wymaganych do wykonania danego zadania językowego, twórcze wykorzystywanie języka, traktowanie popełnionego błędu jako narzędzia rozwoju własnych umiejętności językowych, wykorzystywanie domysłu językowego w procesie rozumienia tekstu słuchanego i czytanego, odkrywanie wzorców i formułowanie

reguł, sprzyja nie tylko rozwojowi umiejętności językowych, ale przyczynia się do rozwoju umiejętności rozumowania w ogóle.

Warto zachęcać uczniów do wykorzystania - zwłaszcza w czasie nauki drugiego języka obcego nowożytnego - znajomości innych języków, w tym również języka ojczystego, w celu ułatwienia uczenia się. Nauczyciel powinien zachęcać uczniów do szukania podobieństw między językami w zakresie słownictwa, gramatyki oraz organizacji tekstu, zwracając jednocześnie uwagę na różnice międzyjęzykowe. Umożliwi to uczniom stworzenie zestawu tzw. strategii wielojęzycznych. Zajęcia z języka obcego nowożytnego, dla których naturalne i pożądane są ćwiczenia bazujące na pracy w parach lub grupach - w tym debata/dyskusja - dają również doskonałą możliwość rozwijania tzw. umiejętności miękkich, w tym umiejętności współpracy, oceny mocnych i słabych stron własnych oraz kolegów/koleżanek, doceniania wkładu pracy kolegów i koleżanek, np. w ramach pracy projektowej.

Wymagania szczegółowe:

I.

Uczeń posługuje się podstawowym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych i fonetycznych), umożliwiającym realizację pozostałych wymagań ogólnych w zakresie tematów:

I.1)

człowiek (np. dane personalne, wygląd zewnętrzny, cechy charakteru, rzeczy osobiste, uczucia i emocje, umiejętności i zainteresowania),

I.2)

miejsce zamieszkania (np. dom i jego okolica, pomieszczenia i wyposażenie domu, prace domowe) ,

I.3)

edukacja (np. szkoła i jej pomieszczenia, przedmioty nauczania, uczenie się, przybory szkolne, oceny szkolne, życie szkoły, zajęcia pozalekcyjne),

I.4)

praca (np. popularne zawody i związane z nimi czynności, miejsce pracy, praca dorywcza, wybór zawodu),

I.5)

życie prywatne (np. rodzina, znajomi i przyjaciele, czynności życia codziennego, określanie czasu, formy spędzania czasu wolnego, święta i uroczystości),

I.6)

żywienie (np. artykuły spożywcze, posiłki i ich przygotowywanie, lokale gastronomiczne),

I.7)

zakupy i usługi (np. rodzaje sklepów, towary i ich cechy, sprzedawanie i kupowanie, środki płatnicze, promocje, korzystanie z usług),

I.8)

podróżowanie i turystyka (np. środki transportu i korzystanie z nich, orientacja w terenie, hotel, wycieczki, zwiedzanie),

I.9)

kultura (np. uczestnictwo w kulturze, tradycje i zwyczaje, media),

I.10)

sport (np. dyscypliny sportu, sprzęt sportowy, obiekty sportowe, imprezy sportowe, uprawianie sportu),

I.11)

zdrowie (np. samopoczucie, choroby i ich objawy, wizyta u lekarza),

I.12)

nauka i technika (np. korzystanie z podstawowych urządzeń technicznych i technologii informacyjno-komunikacyjnych),

I.13)

świat przyrody (np. pogoda, pory roku, rośliny i zwierzęta, elementy krajobrazu).

II.

Uczeń rozumie proste wypowiedzi ustne (np. rozmowy, wiadomości, komunikaty, ogłoszenia, instrukcje) artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka:

II.1)

reaguje na polecenia,

II.2)

określa główną myśl wypowiedzi,

II.3)

określa intencje nadawcy lub autora wypowiedzi,

II.4)

określa kontekst wypowiedzi (np. czas, miejsce, sytuację, uczestników),

II.5)

znajduje w wypowiedzi określone informacje,

II.6)

rozdziela formalny i nieformalny styl wypowiedzi.

III.

Uczeń rozumie proste wypowiedzi pisemne (np. listy, e-maile, SMS-y, pocztówki, napisy, broszury, ulotki, jadłospisy, ogłoszenia, instrukcje, rozkłady jazdy, historyjki obrazkowe z tekstem, artykuły, wywiady, wpisy na forach i blogach, teksty narracyjne i literackie):

III.1)

określa główną myśl tekstu lub fragmentu tekstu,

III.2)

określa intencje nadawcy lub autora tekstu,

III.3)

określa kontekst wypowiedzi (np. nadawcę, odbiorcę, czas, miejsce, sytuację),

III.4)

znajduje w tekście określone informacje,

III.5)

rozdziela formalny i nieformalny styl tekstu.

IV.

Uczeń tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne:

IV.1)

opisuje ludzi, zwierzęta, przedmioty, miejsca i zjawiska,

IV.2)

opowiada o czynnościach, doświadczeniach i wydarzeniach z przeszłości i teraźniejszości,

IV.3)

przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości,

IV.4)

przedstawia intencje, marzenia, nadzieje i plany na przyszłość,

IV.5)

opisuje upodobania,

IV.6)

wyraża i uzasadnia swoje opinie,

IV.7)

wyraża uczucia i emocje,

IV.8)

stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji.

V.

Uczeń tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi pisemne (np. ogłoszenie, zaproszenie, życzenia, wiadomość, SMS, pocztówkę, e-mail, historyjkę, wpis na blogu):

V.1)

opisuje ludzi, zwierzęta, przedmioty, miejsca i zjawiska,

V.2)

opowiada o czynnościach, doświadczeniach i wydarzeniach z przeszłości i teraźniejszości,

V.3)

przedstawia fakty z przeszłości i teraźniejszości,

V.4)

przedstawia intencje, marzenia, nadzieje i plany na przyszłość,

V.5)

opisuje upodobania,

V.6)

wyraża i uzasadnia swoje opinie,

V.7)

wyraża uczucia i emocje,

V.8)

stosuje formalny lub nieformalny styl wypowiedzi adekwatnie do sytuacji.

VI.

Uczeń reaguje ustnie w typowych sytuacjach:

VI.1)
przedstawia siebie i inne osoby,
VI.2)
nawiązuje kontakty towarzyskie, rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę, podtrzymuje rozmowę w przypadku trudności w jej przebiegu (np. prosi o wyjaśnienie, powtórzenie, sprecyzowanie, upewnia się, że rozmówca zrozumiał jego wypowiedź),
VI.3)
uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia,
VI.4)
wyraża swoje opinie, pyta o opinie, zgadza się lub nie zgadza się z opiniami innych osób,
VI.5)
wyraża swoje upodobania, intencje i pragnienia, pyta o upodobania, intencje i pragnienia innych osób,
VI.6)
składa życzenia i gratulacje, odpowiada na życzenia i gratulacje,
VI.7)
zaprasza i odpowiada na zaproszenie,
VI.8)
proponuje, przyjmuje i odrzuca propozycje, prowadzi proste negocjacje w sytuacjach życia codziennego,
VI.9)
prosi o radę i udziela rady,
VI.10)
pyta o pozwolenie, udziela i odmawia pozwolenia,
VI.11)
nakazuje, zakazuje,
VI.12)
wyraża prośbę oraz zgodę na spełnienie prośby lub odmowę spełnienia prośby,
VI.13)
wyraża uczucia i emocje (np. radość, smutek),
VI.14)
stosuje zwroty i formy grzecznościowe.

VII.
Uczeń reaguje w formie prostego tekstu pisanego (np. wiadomość, SMS, e-mail, wpis na czacie lub forum) w typowych sytuacjach:

VII.1)
przedstawia siebie i inne osoby,
VII.2)
nawiązuje kontakty towarzyskie, rozpoczyna, prowadzi i kończy rozmowę (np. podczas rozmowy na czacie),
VII.3)
uzyskuje i przekazuje informacje i wyjaśnienia (np. wypełnia formularz lub ankietę),
VII.4)
wyraża swoje opinie, pyta o opinie, zgadza się lub nie zgadza się z opiniami innych osób,
VII.5)
wyraża swoje upodobania, intencje i pragnienia, pyta o upodobania, intencje i pragnienia innych osób,
VII.6)
składa życzenia i gratulacje, odpowiada na życzenia i gratulacje,
VII.7)
zaprasza i odpowiada na zaproszenie,
VII.8)
proponuje, przyjmuje i odrzuca propozycje, prowadzi proste negocjacje w sytuacjach życia codziennego,
VII.9)
prosi o radę i udziela rady,
VII.10)
pyta o pozwolenie, udziela i odmawia pozwolenia,
VII.11)
nakazuje, zakazuje,
VII.12)
wyraża prośbę oraz zgodę na spełnienie prośby lub odmowę spełnienia prośby,
VII.13)

wyraża uczucia i emocje (np. radość, smutek),

VII.14)

stosuje zwroty i formy grzecznościowe.

VIII.

Uczeń przetwarza prosty tekst ustnie lub pisemnie:

VIII.1)

przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje zawarte w materiałach wizualnych (np. mapach, symbolach, piktogramach) lub audiowizualnych (np. filmach, reklamach),

VIII.2)

przekazuje w języku obcym nowożytnym lub języku polskim informacje sformułowane w tym języku obcym,

VIII.3)

przekazuje w języku obcym nowożytnym informacje sformułowane w języku polskim.

IX.

Uczeń posiada:

IX.1)

podstawową wiedzę o krajach, społeczeństwach i kulturach społeczności, które posługują się danym językiem obcym nowożytnym, oraz o kraju ojczystym, z uwzględnieniem kontekstu lokalnego, europejskiego i globalnego,

IX.2)

świadomość związku między kulturą własną i obcą oraz wrażliwość międzykulturową.

X.

Uczeń dokonuje samooceny i wykorzystuje techniki samodzielnej pracy nad językiem (np. korzystanie ze słownika, poprawianie błędów, prowadzenie notatek, stosowanie mnemotechnik, korzystanie z tekstów kultury w języku obcym nowożytnym).

XI.

Uczeń współdziała w grupie (np. w lekcyjnych i pozalekcyjnych językowych pracach projektowych).

XII.

Uczeń korzysta z różnych źródeł informacji w języku obcym nowożytnym, również za pomocą technologii informacyjno-komunikacyjnych.

XIII.

Uczeń stosuje strategie komunikacyjne (np. domyślanie się znaczenia wyrazów z kontekstu, identyfikowanie słów kluczowych lub internacjonalizmów) i strategie kompensacyjne, w przypadku gdy nie zna lub nie pamięta wyrazu (np. upraszczanie formy wypowiedzi, zastępowanie innym wyrazem, opis, wykorzystywanie środków niewerbalnych).

XIV.

Uczeń posiada świadomość językową (np. podobieństw i różnic między językami).